

DİNİ DEĞERLERE KARŞI HAZIMSIZ BİR ZİHNİYETİN TAHLİLİ

Ülkemizde zaman zaman birileri belki egolarını tatmin etmek belki de kendi reklamları yapmak amacıyla milletin ana hissiyatına ters olan açıklamalar yaptığına şahit olunmaktadır. Samimi Müslümanlar söz konusu ifadeleri duyup tepki gösterince, içinde bulunduğu zihniyetin sarsılmaz bir müdafisi gibi “sözümün arkasındayım” diyerek kararlılık mesajları verdikleri görülmektedir. Bu zihniyet, etrafındakilere karşı hem dinine dikkat eden biri olarak görünmeyi hem de modern çağın yaşam tarzını hayatında idame ettiren biri olarak anılmayı yeğlemektedir. Dolayısıyla aslında farklı olmak kaydıyla takipçilerine karşı her iki yönü olan biri olarak görüntü vermektedir.

19. yüzyılın başlarından günümüze toplumun önünde yer alan kişiler millet olarak ilerleyemeyişimizin temel sebebinin din olduğunda neredeyse ittifak etmişlerdir. Bu düşünceden hareketle, yeni kurulan devletin sisteminden dini çıkarmışlar ve laik sistemi benimsemişlerdir. Laiklik, din ile devlet işlerini birbirinden ayırmak olarak tanımlayan ve uygulayan Avrupalı ihdas edicilerine karşılık ülkemizde, ona daha farklı bir anlam yükleyerek adeta “la dini” yani “dinsizliğin” gelecek nesillerin üzerinde yürüyeceği ana eksen olmasında karar kılınmıştır. Ülkemize has böyle bir sistem, 1920’ler sonrası yeni nesillere aşılana çalışılmıştır. 1950’lerden sonra bu yaklaşım çıkmaza girmiş, söz konusu tarihten sonra dini göz ardı eden zihniyetkiler onu yeniden zoraki hatırlama ihtiyacı hissetmişlerdir. 1970’lerde dini değerlerine dikkat eden bir neslin tohumları atılırken, 1990-2000’li yıllarda ise söz konusu çabalar meyvelerini vermeye başlamıştır. Yüzyıllardır İslâm’ın sancaktarlığını yapmış bu milleti asli değerlerinden uzaklaştırma çabaları en fazla 70-80 yıl sürmüş ancak iflas etmiştir.

Yeni sistemin izinde dini değerlere hazımsız söz konusu zihniyet üzere hayatını dizayn eden bir neslin de günümüze kadar geldiğini söylemek gerekmektedir. Onlar, dini değerlere daha fazla önem veren bir gidişattan bugünlerde ziyadesi ile rahatsız görünmektedirler. Bu durumu, mezkûr zihniyetin temsilcilerinden sadır olan şu sözlerden tespit etmekteyiz:

- “İşid ile masum hayvanları boğazlayanlar (kurban kesenler) aynıdır” (Leman Sam).
- “Başörtüsü bir tekstil ürünüdür” (Şevval Sam).
- Hacca giden bir Müslümanı, “Bakarsın Muhammed seni bırakmaz” diyerek aşağılayanlar (Önder Sav).
- Ortaöğretimde başörtüsünü serbest bırakanları cinsel hayat istismarcılığıyla suçlayarak "Bizi örteceğinize kendi nefsinizi terbiye edin öküzlere" diyenler (Sezen Aksu).

İslâm’a karşı olan ancak sorulduğunda Müslüman olduklarını söyleyen bu kesimin içinde bulunduğu psikolojiyi analiz etmek gerekmektedir. Çünkü cumhuriyetin kurulmasıyla birlikte dini değerlerden uzak, tamamen Batılılaşmış bir nesil arzu edilmekteydi. Ancak arzu edilen bu değişimin topluma yansımaları kısmen olmuştur. Söz konusu değişimin bu milletin ana omurgasında bir sapmaya mahal vermediği 1950’li yıllardan sonra bariz bir şekilde görülmüştür. 1950’li yıllara kadar devletin baskıcı

telkiniyle oluşturulmaya çalışılan Batılılaşmış nesil yerine dinine sahip çıkan bir neslin ön plana çıktığı görülmektedir. 600 yıllık dinle hayatını yoğurmuş bir çınar üzerine kendi değerlerine sırt çevrilerek yapılmaya çalışılan batılılaşma aşısı gelinen nokta açısından tutmamış görünmektedir. İstedikleri yönde ilerlemeyen bir neslin gidişatı malum zihniyeti ziyadesiyle telaşa kaptırmıştır. Dine ve Müslümanlara hakaret edenlerin içinde buldukları hazımsızlığın temelinde işte bu sebep bulunmaktadır.

İnsan psikolojisi incelendiğinde, eğer bir insan hakarete ve fiziki şiddete başvuruyorsa, o kimsenin söyleyebileceği herhangi bir birikimi kalmamış demektir. İnsanlar, düşüncelerini karşıdakilere hakaret etmeden her zaman söyleyebilmeli, fikirlerin çarpışması her daim sağlanmalıdır. Ancak malum zihniyetteki kişiler, her ne dense devamlı anlayışı karşıdan beklemekte, kendilerinin ise aksi yönlü duruşlarını görmezlikten gelmektedirler. Eğer bir insanın fikirlerinden ziyade hakaret etme ve fiziki şiddete başvuruyorsa, bu durum onun basit seviyeli, birikimsiz bir kişi olduğunun göstergesidir.

Bir kişi kendisinin Müslüman olduğunu söylüyorsa, din ve dinin sembolleri adına ağzından çıkanlardan haberdar olması gerekmektedir. Bir kişi hem Müslüman olduğunu söyler hem de dine ve dinin sembollerine hakaret ederse, elinde din adına bir şey kalmayabilir. Çünkü kitaplar, kişi eğer dine ve onun sembollerine hakaret ederse dinden çıktığını yazmaktadır. Eğer ben bu çağda yapılan şu dini ibadetleri kabul etmiyorum, diğerlerini kabul ediyorum derse, yine sonuç değişmemektedir. Çünkü ayetlerde inanmayanlardan bahsederken Rabbimiz, onların dinin bir kısım hükümlerini kabul edip diğerlerini reddettiklerini (Nisa, 4/150), bunun ise kabul edilmeyeceğini beyan etmektedir.

İnsan, yaratılış itibarıyla fitrat üzere doğmaktadır. O fitrat, Allah ve Rasûlü'nün yoludur. Dinler, her çağın geçerli tek akçesidir. Onları göz ardı ederek sadece dünya hayatıyla iktifa etmek yeterli mutluluğu getirmeyecektir. İnsanlara, hem dünya hem de ahiret mutluluğunu tavsiye eden İslam'ın her bir hükmü yaşanılmaya değerdir. Hiçbir hüküm diğerine tercih edilemez, göz ardı edilemez, aşağılanamaz. Osmanlı'nın son dönemlerinde ve cumhuriyetin ilk yıllarında sıkça söz edilen, geri kalmamızın tek nedeni dindir düşüncesinin iz düşümleri bugünlerde de görülmektedir. Dini aşağılayanlar, reddedenler, aslında geri kalmanın dini yaşamakla değil de, gerçekten hakkıyla yaşamamaktan kaynaklandığını bir gün anlayacaklardır. İslam'ı yanlış yaşayanlara ve gerçekten anlamayanlara bakarak, dine hakaret edenler, anlamayanlar ve yanlış yorumlayanlar kadar ne yaptığını bilmeyenlerdir. Hiçbir kendini bilmezini söylediğiyle din bozulacak, tahrip olacak ve yok olacak değildir. Din, ayeti kerimede Allah'ın kelamıyla O'nun garantisi altındadır. Zihniyeti bozuk, aslında din ile problemi olanların çabaları o dine zarar vermeyecektir. Tarih, hak ile batıl ve iyi ile kötü arasındaki mücadeleden hakkın ve iyilerin galip çıkacağına, şeytanın ve onun her devirdeki takipçilerinin hezimete uğrayacağına örnekleriyle doludur. Allah, inanmayanlara rağmen nurunu tamamlamaya tastamam kadirdir.